

N:o 190.

Af herr G. Anderson i Himmelsby, om höjning i anslaget till inqvarteringskostnader.

Bland de många skatter och onera, som åligga hemman på landet och som äro så fördelade att en del hemman deraf drabbas ganska hårdt, under det att en del har ganska ringa och en del deraf alls ingen tunga — är skyldigheten att utan ersättning emottaga tågande trupper till inqvartering; ty af de hemman, som äro inqvarterings-skyldiga är det endast ett fåtal, som blifver dermed besväradt, emedan de allra flesta hemmanen ligga så aflägsset från de ställen der trupperna hafva sina samlingsplatser, att vederbörande kronobetjening icke anser sig dit kunna sända truppen till inqvartering blott för en natt, hvadan alltså de förra hemmanen, som ligga i närheten af truppernas samlingsplatser få emottaga ett större antal af trupper till inqvartering årligen, på åtskilliga platser öfver 50 man på hemmanet om året, under det att man vid de flesta hemmanen deraf icke besväras. Och att ett dylikt förhållande icke kan vara med billighet och rättvisa förenligt, hoppas jag att hvar och en skall inse, samt att rättelse deruti således är behöflig.

Enda sättet att der vid lag åstadkomma rättvisa torde vara, att de, som måste emottaga trupperna till inqvartering, af statsmedlen därför erhålla en lämplig ersättning, och torde icke den omständigheten, att det belopp, som därför erfordras, icke torde kunna bestämdt uppgifvas, förr än den af mig föreslagna åtgärden, om den skulle vinna Riksdagens bifall, fått tillämpas ett eller annat år, behöfva att blifva anledning till frågans fall, emedan om det belopp, som Riksdagen därför ansloge, icke skulle vara tillräckligt Kongl. Maj:t icke därför lär sakna

medel till bestridande af dessa utgifter, då å anslaget till indelta arméns och Vermlands fältjägarecorps' vapenöfningar finnes en reservation på 422,964 kronor 63 öre, samt såväl anslaget till inqvarteringskostnader som beväringssmanskapets vapenöfningsanslag är förslagsanslag, och Kongl. Maj:t således der kan bereda sig medel till nämnda utgifters bestridande, för den händelse det af Riksdagen därför beviljade anslag skulle befinnas otillräckligt.

Med anledning af hvad sålunda blifvit anfördt får jag vördsamt hemställa, att Riksdagen måtte besluta,

1:o att vid inqvartering af tågande trupper ersättning till inqvarteringsgifvaren på landet måtte utgå med en krona för befäl och vederlikar, 70 öre för underbefäl, samt 35 för manskap, allt för logis öfver natt, samt att denna ersättning måtte utgå från och med 1891 års ingång;

2:o att Riksdagen höjer anslaget till inqvarteringskostnader med 15,000 kronor till bestridande af de utgifter, som af ofvan föreslagna ersättningar skulle blifva en följd.

Stockholm den 27 januari 1890.

Gustaf Anderson.
